

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szóts József ügyvéd által képviselt L. Földtulajdonosok Vadászati Közössége felperesnek a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ alperes ellen vadászati ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének érdekében beavatkozott a dr. Csernus Tibor ügyvéd által képviselt P. I. érdekelt - a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2008. december 18. napján kelt 11.K.27.219/2007/21. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 11.K.27.219/2007/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15. napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozónak 8.000 (azaz nyolcezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesi vadászati közösség és a T. Földtulajdonosok Vadászati Közössége között a vadászterület határkijelölése során átfedés jött létre, mintegy 600 ha térmértékű terület vonatkozásában. A felek közötti egyezség hiányában a Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelési Igazgatóság Vadászati és Halászati Osztálya, mint elsőfokú hatóság a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) kényszerhasznosításra vonatkozó rendelkezése alapján 25.4/239-7/2007. számú határozatával a T.-L.-T. települések közigazgatási

területét érintően a vadászterület határát hivatalból megállapította.

Az elsőfokú hatóság a 25.4/492-6/2007. számú határozatával a T. Földtulajdonosok Vadászati Közösségének képviselőjét, az alperesi beavatkozót nyilvántartásba vette és szintén kijelölte ezen vadászati közösség vadászterületének a határát.

A felperes a határozatok ellen fellebbezett, melynek folytán eljárta alperes a 04.3/1993/2007. és a 04.3/1994/2007. számú határozatával az elsőfokú határozatokat az indokolás részbeni megváltoztatásával helybenhagyta. Megállapította, hogy a vadászati hatóság a vadászterület kényszerhasznosítással történő megállapítása során a kérelemhez nincs kötve. Az alperes a kijelölt vadászterületek határát jogszerűen állapította meg, az átfedett területen a Magyar Állam tulajdonában lévő földterület kiterjedése nagyobb, mint a felperesi tulajdonosok földterülete, és a Magyar Állam tulajdonában lévő földterületek vagyonkezelőinek többsége a tiszalpäri kezdeményezést támogatta.

A felperes az alperes határozataival szemben keresetet nyújtott be, melyben kifejtette, hogy a hatóságok a víz és a vad mozgására nézve szükséges bizonyítást nem folytattak le, szakértőt nem rendeltek ki, ekként a vadászterület határának megállapításánál a Vtv. 19.§ (2) bekezdés c) pontjában foglaltakat figyelmen kívül hagyták. Vitatta, hogy a Magyar Állam a tiszalpäri kezdeményezést támogatta volna, mivel a T. Földtulajdonosok 2006 május 26. napján tartott gyűlésén a Magyar Államot képviselő K. Zrt. meghatalmazása nem volt a jogszabályi előírásoknak megfelelő.

A felperesi Közösséget képviselő Cs. I. - magánszemélyként - megtámadta ezen a gyűlésen hozott határozatot a képviseleti jog hiányára hivatkozva polgári bíróságon is, melyet a Városi Bíróság (továbbiakban: Városi Bíróság) 9. számú ítéletével jogerősen elutasított, a felperes keresetösségi jogának hiányára tekintettel.

Az alperesi határozat felülvizsgálata tárgyában eljárta megyei bíróság szakértői bizonyítási eljárás lefolytatását követően a felperes keresetét elutasította. A szakértői véleményre alapítottn rögzítette, hogy a vadászati hatóság a határ kialakítása során a körülményeket helyesen értékelte, a határvonalként kijelölt vasútvonal egyértelmű, kétséget kizáróan választja el a két vadászterületet. A felperes által preferált közigazgatási határvonal alkalmatlan határvonalként történő kijelölésre. Utalt arra, hogy az alperes mérlegelési jogkörében hozta a határozatát.

A Magyar Állam képviseletével összefüggő kérdésben a Városi Bíróság ítélete, és a T. Földtulajdonosok Vadászati Közösségének 2006 május 26.-i gyűlésének jegyzőkönyvi adatai alapján állapította meg, hogy

az átfedett területen belül a T. Vadászati Közösséghez tartozó tulajdonosok valóban közel kétszer akkora támogatottsággal rendelkeztek, mint a felperesi vadászati közösség.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, az alperesi és az elsőfokú közigazgatási határozatra kiterjedő hatállyal. A felülvizsgálati kérelmében részletesen vitatta a kirendelt vadászati szakértő vélelmezhető vadmozgás irányára vonatkozó megállapításait, és sérelmezte, hogy vízügyi szakértő tanúkénti meghallgatására tett bizonyítási indítványát a bíróság mellőzte, noha a 2008 december 18-i (helyesen december 10-i) tárgyaláson a szakértő iratellenesen állította, hogy a vadmozgásra vonatkozó megállapítása a vízügyi szakértőkkel általa végzett egyeztetésen alapul.

A tulajdonosi lefedettség vonatkozásában továbbra is vitatta, hogy a Magyar Állam tulajdonában lévő földterületek vonatkozásában milyen nyilatkozattételre került sor, tekintettel arra, hogy a nyilatkozatot tevő személyek sem alakilag, sem tartalmilag megfelelő meghatalmazással nem rendelkeztek. Többek között a Vtv. 14.§ (3) bekezdése alapján az érvényes felhatalmazás feltétele lett volna a miniszteri ellenjegyzés.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az eljáró bíróság megfelelő alapossággal - szakértő igénybevételeivel - feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból - az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás keretében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem elsősorban a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagy is azt sérelmezte, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206.§-ának megsértésével állapította meg. Ebben az esetben a felülvizsgálat akkor lehet sikeres, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, s ezért a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

A Pp. 206.§-a szerint a szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes, mert a felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelése alapján nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítéletet hozó bíróság a szakértő véleményét helytállóan értelmezte, a vélemény nem volt ellentmondásos, iratellenes vagy okszerűtlen, ezért az erre alapozott ítélet is jogszerű volt.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a 2008 december 10-i tárgyaláson tett igazságügyi szakértői nyilatkozat- szemben felperes álláspontjával - nem volt iratellenes, a vad mozgásával kapcsolatban a vízügyi szakértővel is egyeztetett az eljárás szakértő, amelynek eredménye a szakvélemény 7. oldalán megtalálható. Az igazságügyi szakértő figyelembe vette a vízügyi szakértő álláspontját, arra tekintettel alakította ki saját álláspontját is - amely nyilvánvalóan tévesnek, ellentmondásosnak, homályosnak, hiányosnak - nem tekinthető, ekként a felperes további bizonyításra vonatkozó indítványát a megyei bíróság Pp. 182.§ (3) bekezdésére is figyelemmel jogszerűen mellőzte.

A felperes Magyar Állam meghatalmazásainak érvényességével összefüggő vitatása szintén alaptalan volt, mivel a 2006. május 26-i taggyűlésen hozott határozatok megfelelőségének - így a meghatalmazások érvényességének - kérdése polgári perre tartozó kérdés. A jelen ügyben eljárás alperes és a megyei bíróság is, a taggyűlésen készült jegyzőkönyv adatai alapján alappal állapíthatta meg a kétszeres támogatottságot az érintett lefedett terület vonatkozásában. Ez utóbbi ugyanis jelen eljárásban nem jogkérdés, hanem ténykérdés.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, illetve tárgyalásra az ügyben nem került sor, eljárási költsége nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján mellőzte a perköltségről való rendelkezést az alperes vonatkozásában. A jogi képviselővel eljáró alperesi beavatkozó esetében, az előterjesztett ellenkérelemre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78.§ (1) és 82.§ (2) bekezdése illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség megfizetéséről.

A Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte felperest a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2009. december 1.

***Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács András sk. előadó
bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró***